

Către

Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție

Subsemnata TRESTIANU VIORICA, născută la data de 17 iunie 1958, numită în funcția de judecător în anul 1996, judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin prezenta scrisoare de depunere a candidaturii întocmită potrivit Hotărârii nr. 338/29 martie 2016 a Plenului C.S.M., îmi exprim intenția de a candida pentru alegerea ca membru în Consiliul Superior al Magistraturii.

Cunosc faptul că pot să îmi revoc candidatura numai în termenul stabilit pentru depunerea candidaturilor.

Anexez prezentei scrisori de depunere a candidaturii:

- curriculum vitae;
- Proiect de obiective;
- declarație pe proprie răspundere;
- declarație autentică;
- declarație de interese.

Data

14 iulie 2016

Cu considerație,

Jud. Trestianu Viorica

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Subsemnata TRESTIANU VIORICA, judecător la Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere cerințele prevăzute de dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, prin prezenta,

Declar pe propria răspundere că nu am făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu am colaborat cu acestea.

Înțeleg să formulez prezenta declarație în vederea depunerii candidaturii pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Data

14.07.2016

Trestianu Viorela

CURRICULUM VITAE

Nume: TRESTIANU

Prenume: VIORICA

Cetățenie: română

Domiciliul:

Telefon:

E-mail:

Profesie: Judecător - Înalta Curte de Casație și Justiție

Activitate profesională:

Perioada	Instituția	
06.2013 - prezent	Înalta Curte de Casație și Justiție	- Judecător – Secția Contencios Administrativ și Fiscal
09.2012 – 06.2013	Camera Notarilor Publici București	- Notar Public
01.01.2010-12. 09. 2012	Înalta Curte de Casație și Justiție	- Judecător - Secția Comercială

2004 - 2010	Curtea de Apel București	<ul style="list-style-type: none"> - Judecător - Secția a VI-a Comercială - Membru în Colegiul de Conducere al Curții de Apel București - Reprezentant al Curții de Apel București în Consiliul Științific al Institutului Național de Magistratură - Judecător responsabil cu formarea profesională continuă descentralizată a judecătorilor de la Curtea de Apel București și instanțele din circumscripția acesteia
2003 - 2004	Tribunalul București	<ul style="list-style-type: none"> - Judecător - Secția a VI-a Comercială - Judecător delegat la O.R.C.T. București
2002 - 2003	Tribunalul Argeș	<ul style="list-style-type: none"> - Judecător - Secția Comercială și Contencios Administrativ - Judecător delegat la O.R.C.T. Argeș
1996-2002	Judecătoria Pitești	<ul style="list-style-type: none"> - Judecător - Secția Penală - Judecător coordonator al Biroului de Executări Penale
1996	Baroul Argeș	Avocat

Educație și formare

Perioada		Domeniul
1990-1994	Facultatea de Drept din cadrul Universității „Nicolae Titulescu”	Drept
2011 - prezent	Doctorand - Facultatea de Drept din Craiova	Mijloace juridice de drept civil privind protecția mediului

Activitate didactică și științifică

Formator Institutul Național de Magistratură: Etică și Deontologie Profesională

Reprezentantul Curții de Apel București în Consiliul Științific al Institutului Național de Magistratură

Membru în Comisiile de Examen: Funcții de conducere judecătorești

Membru în Comisiile de Examen :Funcții de execuție judecătorești

Membru în Comisiile de Examen :Inspector instanțe și parchete

Membru în Comisiile de Examen :Magistrați asistenți și Grefieri

Titular curs- Contracte comerciale interne și internaționale: Universitatea Româno-Americană - Departamentul studii postuniversitare (până în anul 2010)

Titular curs - Procedura insolvenței: Universitatea Româno Americană - Departamentul studii postuniversitare (până în anul 2010)

Curs „Reorganizarea judiciară și falimentul societăților comerciale” - Universitatea Titu Maiorescu - Departamentul studii postuniversitare (2005)

Lucrări publicate

Anul apariției	Titlul lucrării
2008 - 2009 Membru în colectivul de redacție al Curții de Apel București	Practica judiciară a Curții de Apel București în materie comercială

Formare profesională continuă

Perioada	Cursuri, seminarii, simpozioane
1996-2016	<p><i>Seminarii organizate de Institutul Național al Magistraturii în următoarele domenii:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Drept comunitar; - CEDO; - Cooperarea judiciară în materie civilă și comercială; - Practică neunitară; - Drept comercial; - Drept procesual civil; - Cooperare judiciară în materie penală, Etică și deontologie profesională; - Procedura insolvenței; - Jurisprudență CEDO; - Societăți comerciale; - Piața de capital; - Arbitrajul comercial; - Noul Cod de Procedură Civilă; - Noul Cod Civil; - Consiliul Concurenței; - Achiziții Publice; - Piața de Capital; - Drept Fiscal; - „Consumer Protection Law”; - „Judicial Co – operation. Transposition of Acquis Communautaire”; - Rolul magistratului într-o societate democratică; - Probleme dificile de drept fiscal. <p><i>Simpozioane și seminarii organizate la instanțele judecătorești în următoarele domenii:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Practică neunitară; - Probațiunea și reintegrarea socială a minorilor; - Drept comercial; - CEDO; - Drept comunitar; - Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței; - Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale; - Jurisprudență CEDO; - Simpozioane și seminarii organizate de Societatea de Științe Juridice, Curtea de Arbitraj Comercial Internațional și Autoritatea Națională pentru

	Protecția Consumatorilor, Institutul Bancar.
--	--

Formare profesională continuă descentralizată - ca formator

- Judecător responsabil cu formarea profesională continuă descentralizată la nivelul Curții de Apel București și a instanțelor din circumscripția acesteia;

- Întâlniri periodice cu responsabilii privind activitatea de formare continuă descentralizată din cadrul curților de apel.

Seminarii susținute - ca formator:

- Etică și deontologie profesională - Institutul Național de Magistratură;

- Timișoara - Centrul de Pregătire și Perfecționare a Magistraților;

- Bârlad - Centrul de Pregătire și Perfecționare;

- Convenția Europeană a Drepturilor Omului - art.6 - Institutul Național de Magistratură;

- Timișoara - Centrul de Pregătire și Perfecționare a Magistraților;

- Bârlad - Centrul de Pregătire și Perfecționare;

- Insolvența - Legea nr.85/2006 - Curtea de Apel București;

- Contractul de franciză - Curtea de Apel București;

- Contractul de transport;

- Arbitrajul comercial.

Limbi străine cunoscute

Engleză

DUPLICAT

DECLARATIE

Subsemnata, **TRESTIANU VIORICA**, cetățean român, domiciliată în municipiul București, posesoare a CI seria nr. emisă de Sector , la data de , CNP , având funcția de **judecător** în cadrul Inaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în conformitate cu dispozițiile art.7 alin.4 lit.d) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunile prevăzute de art.326 Cod penal privind falsul în declarații, **declar pe proprie răspundere că nu sunt lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informații.**

Prezenta declarație constituie act public și răspund, potrivit legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Dau prezenta declarație pentru a servi în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

Redactată și autentificată la Biroul Individual Notarial „Iancu Ana-Hermina” într-un exemplar original care rămâne în arhiva biroului notarial și 2 (două) duplicate, din care unul va rămâne în arhiva biroului notarial și 1 (un) exemplar a fost eliberat părții.

DECLARANTĂ
S.S. TRESTIANU VIORICA

ROMÂNIA

Uniunea Națională a Notarilor Publici

Birou Individual Notarial „Iancu Ana-Hermina”

Licența de funcționare nr.3555/3123/24.12.2013

Sediul: București, Bd. Decebal nr.13, bl.S15, sc.2, et.1, ap.24, sector 3

Tel: 021/2607880 Fax: 021/7948029

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE Nr.408

Anul 2016 Luna Iulie Ziua 13

În fața mea, **IANCU ANA-HERMINA**, notar public, la sediul biroului s-a prezentat:

- **TRESTIANU VIORICA**, cetățean român, domiciliată în municipiul București, str.

, identificată cu CI seria nr. emisă de

Sector , la data de având CNP

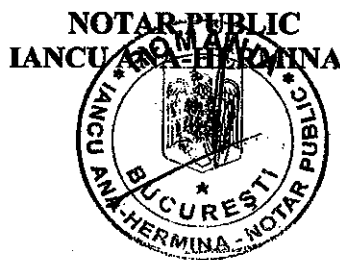
care, după citirea actului, a declarat că i-a înțeles conținutul, că cele cuprinse în act reprezintă voința sa, a consimțit la autentificarea prezentului înscris și a semnat unicul exemplar.

În temeiul art.12 lit.b din Legea notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995, republicată, cu modificările ulterioare, **SE DECLARĂ AUTENTIC PREZENTUL ÎNSCRIS.**

S-a perceput onorariu de 30 lei, la care se adaugă TVA 20% de 6 lei, cu chitanța nr.488/13.07.2016.

NOTAR PUBLIC
S.S. IANCU ANA-HERMINA

Prezentul duplicat s-a întocmit în 2 (două) exemplare, de **IANCU ANA-HERMINA**, notar public, astăzi, data autentificării actului, și are aceeași forță probantă ca originalul.

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata, Trestionu Florica, având funcția de Judecător, la ÎNALȚA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, CNP ..... domiciliat în .....

cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere:

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:

Unitatea - denumirea și adresa -	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor
1.1.	<u>acționar</u>	<u>5988888</u>	<u>0,761/0,761% din capitalul BVB din 13.07.2016</u>

2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale regiilor autonome, ale companiilor/societăților naționale, ale instituțiilor de credit, ale grupurilor de interes economic, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:

Unitatea - denumirea și adresa -	Calitatea deținută	Valoarea beneficiilor
2.1. ...		

3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale:

3.1. ... Asociația Magistratilor din România

4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic:

4.1. ...

5. Contracte, inclusiv cele de asistență juridică, consultanță juridică, consultanță și civile, obținute ori aflate în derulare în timpul exercitării funcțiilor, mandatelor sau demnităților publice finanțate de la bugetul de stat, local și din fonduri externe ori încheiate cu societăți comerciale cu capital de stat sau unde statul este acționar majoritar/minoritar:

5.1 Beneficiarul de contract: numele, prenumele/ denumirea și adresa	Instituția contractantă: denumirea și adresa	Procedura prin care a fost încredințat contractul	Tipul contractului	Data încheierii contractului	Durata contractului	Valoarea totală a contractului
Titular						
Sot/soție						
Rude de gradul I ¹ ale titularului						
Societăți comerciale/ Persoană fizică autorizată/ Asociații familiale/ Cabinete individuale, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți civile profesionale cu răspundere limitată care desfășoară profesia de avocat/Organizații neguvernamentale/Fundații/ Asociații ²						

¹Prin rude de gradul I se înțelege părinți pe linie ascendentă și copii pe linie descendentă.

²Se vor declara numele, denumirea și adresa beneficiarului de contract unde, prin calitatea deținută, titularul, soțul/soția și rudele de gradul I obțin contracte, așa cum sunt definite la pct. 5. Nu se declară contractele societăților comerciale pe acțiuni la care declarantul împreună cu soțul/soția și rudele de gradul I dețin mai puțin de 5% din capitalul social al societății, indiferent de modul de dobândire a acțiunilor.

Prezenta declarație constituie act public și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării:

13.07.2016

Semnatura

PAGINA
ALBA

PROIECT

**Privind principalele obiective pe care le voi urmări în
calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii**

**Judecător
VIORICA TRESTIANU**

2016

CUPRINS

Preambul

Cap. I - Independența judecătorilor

Cap. II - Cariera Judecătorilor

Cap. III - Promovarea în funcții de execuție și în funcții de conducere

Cap. IV - Detașarea, delegarea și transferul magistraților

Cap. V - Răspunderea judecătorilor

Cap. VI - Răspunderea civilă a magistraților în dreptul comparat

Cap. VII - Inspekția Judiciară

Cap. VIII - Relațiile cu societatea civilă și mass-media

Cap. IX – Concluzii – priorități ale sistemului judiciar

Preambul

Consiliul Superior al Magistraturii, conform art. 133 alin. 1 din Constituție, are rolul fundamental de garant al independenței justiției, purtând totodată responsabilitatea pentru relaționarea cu celelalte autorități publice, cu societatea civilă, cu asociațiile profesionale ale magistraților, precum și pentru organizarea și funcționarea justiției, ca serviciu public.

Prin competențele oferite de Constituție și de Legea nr. 317/2004, Consiliul Superior al Magistraturii are rolul esențial de a garanta echilibrul în cadrul sistemului judiciar, precum și între acesta și celelalte puteri ale statului, iar o justiție independentă reprezintă fundamentul statului de drept.

Membrii Consiliului Superior al Magistraturii sunt aleșii judecătorilor și procurorilor pentru a le reprezenta cât mai bine interesele, iar activitatea și comportamentul fiecărui membru al Consiliului Superior al Magistraturii investit în această calitate de colegi, trebuie să reflecte respectul pentru încrederea acordată, atitudine ce trebuie să se regăsească în toate activitățile consiliului ce privesc cariera fiecărui judecător și procuror, cât și în ceea ce privește problemele generale ale sistemului judiciar.

O comunicare reală și eficientă între judecători și procurori, pe de o parte, și fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii pe de altă parte, evitând totodată formalismul excesiv, reprezintă o modalitate de exprimare a respectului reciproc dintre alegători și aleși.

Pornind de la rolul Consiliului Superior al Magistraturii în statul de drept și al Înaltei Curți de Casație și Justiție în ierarhia instanțelor judecătorești, în raport de dispozițiile art. 126 alin. 1) și alin. 3) din Constituție, voi prezenta sintetic, coordonatele prioritare din perspectiva unui judecător, pentru realizarea următoarelor obiective de către Consiliul Superior al Magistraturii:

I - Independența judecătorilor

Statul de drept nu poate fi înfăptuit fără o justiție consolidată și independentă, capabilă să apere drepturile și libertățile cetățenilor față de excesele legislative sau administrative.

Independența judecătorilor, ca un principiu fundamental, este reflectată prin dispozițiile art. 124 alin. 3) din Constituția României, care dispun că „judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”, dar și prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor, respectiv Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, iar Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să militeze pentru dobândirea tuturor elementelor care configurează noțiunea de independență.

Este un imperativ al oricărui stat democratic ca justiția să fie o putere independentă de cea executivă și legislativă, fiind de datoria noastră ca magistrați, să promovăm principiile de bază ale profesiei și din această perspectivă voi milita pentru:

- asigurarea independenței magistraților români prin eliminarea oricăror forme de presiune;
- recunoașterea și consolidarea statutului european al magistraților români în acord cu Standardele generale ale Uniunii Europene;

- independența materială a sistemului judiciar;
- salarizarea magistraților.

Obiectivele propuse pentru confirmarea elementelor structurale de individualizare a puterii judecătorești comportă următoarele:

1. Trecerea efectivă a bugetului instanțelor judecătorești de la Ministerul Justiției la Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile în care, prin lege organică, s-a stabilit că bugetul instanțelor să fie gestionat de Înalta Curte de Casație și Justiție – art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judecătorească – termenul prevăzut de art. 136 fiind prorogat însă până la data de 01 ianuarie 2017 prin OUG nr. 83/2014 art. 40.

Apreciez că trecerea atribuțiilor de ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești de la Ministerul Justiției la Înalta Curte de Casație și Justiție, este o măsură de natură a consolida independența justiției, eliminându-se totodată orice suspiciune privind posibilitatea de imixtiune sau de control asupra instanțelor din partea puterii executive.

Este nefiresc, ca în condițiile în care Ministerul Public, Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii își elaborează bugetele proprii, bugetul instanțelor să rămână la Ministerul Justiției iar Consiliul Superior al Magistraturii, în acord cu rolul său constituțional, de garant al independenței justiției, trebuie să manifeste o atitudine fermă și intransigentă în această problematică.

2. Necesitatea reglementării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin legea sa proprie, mecanismele specifice prin care instanța supremă asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, impunând existența unei astfel de organizări distincte.

Instanța supremă a avut o lege proprie de organizare și funcționare încă din anul 1861, când prin Legea nr. 12 a fost înființată instanța supremă a României.

Constituția României prin dispozițiile art. 126 alin. 1) și alin. 3) stabilește rolul și locul Înaltei Curți de Casație și Justiție în ierarhia instanțelor judecătorești, respectiv „ Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite prin lege.”

În scopul consolidării locului pe care instanța supremă îl ocupă în ierarhia instanțelor judecătorești, Înalta Curte de Casație și Justiție a propus modificarea dispozițiilor art. 126 alin. 4) din Constituție, iar Consiliul Superior al Magistraturii în calitate sa de garant al independenței justiției, trebuie să susțină propunerea de completare a dispozițiilor constituționale evocate, care consacră reglementarea Înaltei Curți de Casație și Justiție printr-o lege proprie.

3. Necesitatea asigurării unui sediu adecvat al Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că la această dată sediul actual este total necorespunzător, judecătorul de la instanța supremă fiind cel mai împovărat, în raport cu judecătorii din instanțele supreme europene, desfășurându-și activitatea în condiții improprii.

Trebuie înlăturată imaginea unei Înalte Curți de Casație și Justiție în care dosarele sunt depozitate pe holuri din lipsă de spațiu, magistrații fiind copleșiți de volumul inacceptabil de activitate.

4. Salarizarea magistraților reprezintă un aspect deosebit de important care îi conferă statutul de independență în raport de puterile statului.

Este adevărat că prin legea unică de salarizare, judecătorul se află în prima treime a grilei de salarizare bugetară, dar în prezent se tinde la modificarea grilelor de salarizare, fără a se lua în considerare importanța socială a funcției

exercitate, riscurile inerente, regimul incompatibilităților și interdicțiilor la care sunt supuși magistrații.

În acest context, consider că este necesar ca C.S.M și asociațiile profesionale ale magistraților să continue demersurile pentru reșezarea profesiei de judecător în legea unică de salarizare, conform cu statutul și demnitatea funcției.

Voi milita pentru menținerea pensiei de serviciu a magistraților, ținând cont de particularitățile activității de magistrat și incompatibilitățile prevăzute de lege, susținând că aceasta este o pensie ocupațională și nu una specială.

Sistemul judiciar se confruntă și în prezent cu o insuficiență acută a resurselor, atât sub aspect uman cât și material, iar Consiliul Superior al Magistraturii trebuie, în limita competenței conferite de Constituție și de legile organice, să lupte pentru independența financiară și previzibilitatea statutului magistraților, în acord cu dispozițiile art. 124 alin. 3) din Constituția României.

Dacă nu se va acționa în acest sens, valul de ieșiri din sistem se va intensifica, iar pe de altă parte, mă întreb retoric, cum ar putea fi stimulați cei mai valoroși absolvenți ai facultăților de drept să aleagă o carieră în magistratură.

Ca urmare, se impune amplificarea eforturilor Consiliului Superior al Magistraturii pentru creșterea bugetului instanțelor care să asigure: salarizarea adecvată a magistraților și a personalului auxiliar, deblocarea posturilor vacante, fonduri suficiente pentru pregătirea profesională a magistraților, înlăturarea deficitului de resurse umane și nu în ultimul rând temperarea valului de ieșiri din sistem.

Este necesar ca societatea civilă să fie un partener pentru credibilizarea sistemului judiciar și împreună cu Consiliul Superior al Magistraturii să se implice activ în informarea opiniei publice cu privire la consecințele adoptării unor reglementări care pot afecta independența justiției, fiind necesar să se

asigure atât o independență funcțională cât și o independență personală, care să pună cariera magistraților la adăpost de influențele externe sistemului judiciar.

Independența personală a magistraților și garanțiile care o însoțesc, sunt instrumente ce asigură dreptul cetățeanului la un proces echitabil și nu privilegii pentru magistrați.

Justiția, ca putere în orice stat de drept, reprezintă o oglindă a nivelului de dezvoltare democratică, economică și socială a unei țări, iar contextul socio-economic dificil nu poate justifica nicio măsură care ar putea aduce atingere justiției.

Independența justiției ține de existența statului de drept și nu poate fi negociată, cu atât mai puțin din rațiuni economice și revine Consiliului Superior al Magistraturii datoria de a veghea ca măsurile adoptate de celelalte autorități ale statului să nu fie de natură a afecta însăși independența justiției sau statutul magistratului.

Apreciez că declarația de la Vilnius a Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare este un document de care puterea executivă și legislativă trebuie să țină seama la elaborarea politicilor în domeniul justiției, iar Consiliul Superior al Magistraturii, în calitatea sa de garant al independenței justiției să se implice activ la elaborarea măsurilor din acest domeniu.

Contestarea statutului judecătorilor și procurorilor, inechitățile salariale din sistem, neluarea în considerare a interdicțiilor și incompatibilităților privind magistrații la stabilirea noului nivel de salarizare a acestora, constituie aspecte care afectează dreptul părții de a-i fi soluționată cauza de un judecător imparțial și independent, al cărui statut să fie garantat.

5. Menținerea personalului auxiliar din sistemul judiciar sub autoritatea puterii judecătorești și nu a celei executive pentru a asigura coordonatele firești ale raportului judecător – grefier.

Cu privire la acest aspect, apreciez că proiectul de lege privind statutul personalului de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor prin care se tinde trecerea sub autoritatea Ministerului Justiției ar avea consecințe negative asupra managementului din instanțe.

La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează un corp de grefieri, compus din prim-grefier și grefieri, stabiliți prin statul de funcții, atribuțiile acestora fiind reglementate prin art. 55 indice (4) din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asigurarea coordonatelor firești ale raportului judecător- grefier, nu se poate realiza decât prin păstrarea actualei reglementări.

6. Militez pentru modificări legislative cu scopul de a transforma Înalta Curte de Casație și Justiție într-o veritabilă instanță de casație, iar Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să se implice în reorganizarea competențelor acesteia, fiind necesară înlăturarea competenței de drept comun în materia recursurilor, dispozițiile art. 126 alin. 3) din Constituție conferind Înaltei Curți de Casație și Justiție obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe, iar pentru acest deziderat este nevoie de un corp de elită format din judecători, magistrați asistenți și grefieri.

II - Cariera Judecătorilor

Opinez că admiterea în magistratură trebuie să se realizeze în principal prin Institutul Național al Magistraturii, dar în procesul de formare al noilor magistrați trebuie să se pună accentul pe latura practică a pregătirii auditorilor de justiție, cu scopul de a se asigura integrarea și adaptarea în activitatea de judecată.

Trebuie menținută și modalitatea de acces în magistratură după o activitate de cel puțin 5 ani în alte profesii juridice, modalitate ce poate fi îmbunătățită prin activități de formare profesională.

Consider că formarea ca judecător sau procuror este un proces complex care presupune pe lângă cunoștințe teoretice și experiență practică, context în care voi susține proiectul de lege care dă posibilitatea persoanelor care au ocupat minimum 10 ani funcția de judecător sau procuror și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, să poată fi numite în funcțiile vacante de judecători sau procurori.

Cu privire la modalitatea de admitere la Institutului Național al Magistraturii, susțin reintroducerea tezei scrise în locul testului grilă, considerând că actualul sistem de recrutare verifică mai mult aptitudinea de memorare a candidaților, fără a permite verificarea capacității de analiză, sinteză și raționament juridic.

De asemenea, susțin reducerea duratei cursurilor de formare la un an, față de doi ani, structurarea cursurilor de formare profesională astfel încât să existe 6 luni de pregătire teoretică și practică în cadrul Institutului Național al Magistraturii și 6 luni de stagiul de practică în cadrul instanțelor și parchetelor.

Nu trebuie neglijat faptul că o parte dintre auditorii de justiție abia au absolvit facultatea, fiind lipsiți de experiență profesională, iar formarea inițială prin Institutul Național al Magistraturii trebuie să suplinească lipsa de experiență prin stagii de practică în instanțe, parchete, barouri, notariate și alte instituții publice, care să permită auditorilor de justiție o viziune echilibrată asupra justiției.

Apreciez inițiativa Uniunii Naționale a Judecătorilor din România de implicare în programul de pregătire al magistraților, prin inițierea de proiecte

utile pentru aceștia și voi susține introducerea în programa de formare profesională a magistraților a unor astfel de programe.

Formarea profesională continuă trebuie să se adreseze tuturor judecătorilor și procurorilor, fiind necesar ca accentul să fie pus pe aplicarea unitară a noilor coduri, iar modul de desfășurare și tematica abordată trebuie să răspundă nevoilor ce rezultă din activitatea practică.

Totodată un rol important îl au mecanismele specifice prin care Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, respectiv recursul în interesul legii precum și sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept reglementate de noul Cod de procedură civilă și noul Cod de procedură penală, ce trebuie exercitate cu scopul pentru care au fost create, evitându-se astfel respingerea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor sesizări ca inadmisibile.

În concluzie, apreciez că formarea profesională continuă la nivel centralizat și descentralizat trebuie să asigure participarea tuturor magistraților la seminarii având drept scop îmbunătățirea nivelului profesional, asigurând totodată cunoașterea instrumentelor juridice nou adoptate la nivel național și internațional, precum și prelucrarea jurisprudenței, cu precădere accentul punându-se pe jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

III - Promovarea în funcții de execuție și în funcții de conducere

Reglementarea promovării în funcții de execuție prin examen se impune a fi păstrată, dar apreciez că testul grilă pentru verificarea cunoștințelor teoretice și

practice nu este relevant, nereușind să răspundă cerințelor a ceea ce ar trebui să fie un magistrat de carieră.

Consider că accentul trebuie pus pe verificarea gradului de însușire a deprinderilor practice în redactarea de acte procedurale, a raționamentului juridic și a abilităților specifice profesiei de magistrat, context în care voi sprijini regândirea modalității de desfășurare a concursului, cu evaluarea hotărârilor după modelul promovării la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru a asigura cerința ca judecătorul care promovează să aibă experiența de a judeca – fond, apel, recurs – consider că promovarea trebuie să se facă exclusiv la instanța imediat următoare celei în care funcționează efectiv judecătorul.

Și reglementarea promovării în funcții de conducere este susceptibilă de îmbunătățiri prin revizuirea tematicii și a bibliografiei, având în vedere specificul funcției de conducere din sistemul judiciar.

În ceea ce privește echipa managerială, consider că este util ca aceasta să fie stabilită de către președintele instanței care a promovat concursul, iar activitatea echipei să se bazeze pe un management participativ.

Reglementarea actuală de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție a fost apreciată pozitiv de magistrați și de Comisia Europeană, dar consider că un accent deosebit trebuie pus pe experiența profesională cu acordarea importanței cuvenite a întregii activități profesionale anterioare a judecătorilor, în acest sens fiind necesară și consultarea judecătorilor de la fiecare Secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

IV- Detașarea, delegarea și transferul magistraților

Politica de resurse umane se realizează de Consiliul Superior al Magistraturii dar detașarea judecătorilor în afara sistemului judiciar, trebuie să reprezinte o excepție, cu atât mai mult cu cât nu există posibilitatea legală de ocupare a postului indisponibilizat prin detașare.

O atenție deosebită trebuie acordată cererilor de transfer, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin jurisprudența sa constantă, stabilind că analiza unei cereri de transfer prin prisma criteriilor prevăzute de art. 3 din Regulament, nu poate fi formală ci trebuie să asigure luarea unei decizii obiective, în condiții de transparență, legalitate și oportunitate, în raport de circumstanțele concrete ale fiecărei cereri de transfer, cu menținerea unui echilibru între interesul public pe care Consiliul Superior al Magistraturii are obligația să-l ocrotească în exercitarea rolului său de garant al independenței justiției și interesul solicitantului.

Este evident că în analiza unei cereri de transfer nu se poate acorda valoarea absolută unui singur criteriu, în condițiile în care art. 3 din Regulament nu reglementează o ierarhizare a respectivelor criterii, ci impune o analiză completă a unui set de criterii menite a contura o situație juridică individuală, specifică fiecărei cereri.

În raport cu prevederile art. 60 din Legea nr. 303/2004 coroborat cu prevederile art. 3 din Regulamentul pentru transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și pentru numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea nr. 193/2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu modificările

ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să examineze efectiv fiecare cerere de transfer și să motiveze convingător hotărârea luată, pentru a se evita nemulțumirea magistraților sau conturarea excesului de putere în sensul art. 2 lit. n) teza a II-a din Legea nr. 554/2004.

V - Răspunderea judecătorilor

Prin art. 98 din Legea nr. 303/2004, este reglementată răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor, aceștia răspunzând pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Posibilitatea tragerii la răspundere a magistraților în raport de dispozițiile art. 99, lit. t) și a dispozițiilor art. 99¹ alin. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în condițiile în care noțiunea de gravă neglijență nu este definită, reprezintă o preocupare majoră și justificată a magistraților, din perspectiva respectării independenței puterii judecătorești și a respectării drepturilor fundamentale ale omului, pierzându-se totodată din vedere că reglementările menționate contravin principiului independenței judecătorilor consfințit prin Recomandarea Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei nr. 94/12/1994 potrivit cu care, deciziile judecătorești nu pot fi reformate decât prin căile de atac prevăzute de lege.

Nu în ultimul rând, verificarea de către Inspekția Judiciară a existenței unei încălcări a normelor de drept material, constituie o ingerință în activitatea de judecată, activitate ce poate fi cenzurată prin căile de atac prevăzute de lege și nu pe cale administrativă.

Ca urmare, este necesară o clarificare legală a noțiunilor de „rea credință” și „gravă neglijență”, susținând modificarea dispozițiilor art. 99 lit. t) și a dispozițiilor art. 99¹ alin. 1) din Legea nr. 303/2004.

Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să facă demersurile legale pentru modificarea legii vizând răspunderea disciplinară a magistratului pentru adoptarea altor soluții legislative, modelele legislative adoptate de alte state putând fi reperi pentru regândirea cazurilor de antrenare a răspunderii disciplinare.

VI -Răspunderea civilă a magistratilor în dreptul comparat

Este necesar ca activitatea de înlăptuire a justiției să răspundă unor exigențe fundamentale, cum sunt: legalitatea, garantarea unui proces echitabil asigurarea accesului la instanțe, publicitatea procesului, respectarea prezumției de nevinovăție.

Majoritatea legislațiilor statelor membre ale Uniunii Europene consacră două sisteme juridice: sistemul de tip anglo – saxon, în care prevalează imunitatea civilă și sisteme care admit răspunderea civilă a magistratilor.

Sistemele democratice care au consacrat răspunderea civilă a magistratilor au avut în vedere că această formă de răspundere necesită un regim care să asigure repararea prejudiciilor cauzate justițiabililor și, în egală măsură să protejeze procesul deliberării, evitând expunerea magistratului la forme de presiune, urmărind totodată respectarea autorității de lucru judecat.

În sistemul elvețian, se poate angaja numai răspunderea statului, răspunderea judecătorului fiind exclusă.

În Finlanda, repararea prejudiciului se face de către stat, care în anumite situații se poate regresa împotriva judecătorului.

În Germania, răspunderea pentru prejudiciile cauzate de judecători, în cazul încălcării obligațiilor sale, revine, conform art. 34 din Constituție, în mod direct și exclusiv statului, iar rațiunea acestei reglementări este aceea de a asigura independența judecătorilor și autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești.

Pentru alte prejudicii cauzate ca urmare a exercitării altor funcții de către judecător, fără caracter jurisdicțional, răspunderea poate fi admisă în caz de dol sau culpă gravă.

În Italia poate fi angajată răspunderea judecătorului pentru dol, fraudă sau corupție în exercitarea funcțiilor sale pentru situațiile în care acesta refuză, omite sau întârzie fără justificare soluționarea unei cauze, situație asimilată denegării de dreptate.

Sub aspect procesual, reclamantul trebuie să obțină autorizație prealabilă de la Ministerul Public, iar ulterior, se va adresa Curții de Casație.

Statul fiind garantul serviciului public al Justiției poate promova o acțiune în regres împotriva judecătorului care este limitată în ceea ce privește quantumul despăgubirilor dacă prejudiciul este cauzat din culpă.

În Islanda, statul răspunde civil pentru culpa judecătorului, și dispune de o acțiune recursorie dacă fapta este săvârșită cu intenție.

În Franța, răspunderea statului pentru funcționarea necorespunzătoare a serviciului public al justiției comportă două regimuri: răspunderea imediată pentru culpa gravă sau denegare de dreptate, Curtea de Casație a Franței definind „culpa gravă profesională” din art. 505 Cod proc. civilă ca reprezentând „o culpă personală de o extremă gravitate, care denotă reaua credință”.

Din anul 1972 legiuitorul francez a reglementat un sistem al răspunderii civile indirecte, judecătorii fiind priviți ca agenți ai statului în sistemul răspunderii.

În Spania, răspunderea civilă a magistratului poate fi angajată în cazul încălcării legii și exercitării funcției, ca urmare a unui refuz nejustificat sau ignoranței grave.

Marea Britanie exclude răspunderea civilă a judecătorului.

În Luxemburg se angajează numai răspunderea civilă a statului, iar prin art. 639 din Codul de proc. civilă este reglementată procedura „prise à partie”.

În Portugalia, răspunderea civilă a judecătorului se poate angaja în ipoteza în care faptele prejudiciabile au fost condamnate penal, iar statul se va regresa împotriva persoanei culpabile.

În Belgia, este aplicabil mecanismul „prise à partie”, potrivit căruia se poate angaja răspunderea judecătorului în cazul în care acesta a acționat cu intenție dolosivă sau frauduloasă.

De aceea, cred că în calitatea sa de garant al independenței justiției Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să transmită în spațiul public efectele instituirii răspunderii materiale necondiționate a magistratului, nu doar în ceea ce privește persoana acestuia, dar și consecințele pe care chiar justițiabilul le poate suporta, mergând de la instrumentarea cauzei de către magistratul aflat sub spectrul unei asemenea răspunderi, până la înfrângerea autorității de lucru judecat.

VII – Inspectia Judiciară

Inspectia Judiciară a cunoscut de la înființarea sa, ca structură în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, multiple transformări și dezvoltări privind nivelurile instituționale, normative, organizaționale și funcționale al statutului său.

Instituțional, Inspecția Judiciară a dobândit personalitate juridică și acționează potrivit principiului independenței operaționale, în materia răspunderii disciplinare având calitatea de titulară a acțiunii disciplinare iar capacitatea instituțională dobândită, constituie premisa realizării scopului pentru care aceasta a fost înființată.

Inspecția Judiciară dispune de proceduri operaționale pentru cvasitotalitatea activităților sale, iar personalul acesteia beneficiază de perfecționarea continuă a pregătirii, în prezent inspecția dispunând de toate resursele materiale necesare funcționării sale.

Mandatul inspectorilor este de 6 ani, dar consider că este util limitarea numărului de mandate pentru a se evita deprofesionalizarea inspectorilor, iar demersurile făcute pentru eliminarea din regulamentul actual a duratei de 6 ani a mandatului nu poate fi justificată prin „asigurarea stabilității mandatului”.

Voi susține independența Inspecției Judiciare dar este esențial să se creeze un cadru unitar de interpretare a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare, fiind necesară stabilirea limitelor verificărilor, astfel încât să nu se ajungă la punerea în discuție a soluțiilor pronunțate prin hotărâri judecătorești.

Pentru a asigura previzibilitatea dispozițiilor legale cu referire la abaterile disciplinare este necesară adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unei hotărâri cu caracter tehnic, prin care să fie delimitate competențele Inspecției Judiciare pentru a se stabili limitele verificărilor și metodologia de control, o astfel de hotărâre premitând conturarea unei practici unitare.

Inspecția Judiciară este și trebuie să rămână în sfera puterii judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii având obligația de a lua măsurile legale pentru păstrarea autonomiei față de celelalte puteri ale statului.

În materie disciplinară, este necesar ca derularea activității să fie rapidă și corectă, sistemul disciplinar având nevoie de îmbunătățiri astfel încât să asigure

o sancționare adecvată a celor care comit abateri, dar soluțiile trebuie să fie previzibile.

Rolul Inspecției Judiciare este acela de a constitui un instrument prin care se apreciază performanța și calitatea sistemului judiciar și este important ca în această materie să se pună accentul pe latura preventivă, activitatea de prevenție reprezentând o componentă a activității Inspecției Judiciare, în scopul eliminării riscurilor și disfuncționalităților din sistem.

Activitatea de control a Inspecției Judiciare trebuie să se desfășoare cu respectarea principiilor legalității, respectarea independenței judecătorilor și procurorilor, imparțialitate și transparență.

VIII - Relațiile cu societatea civilă și mass-media

Consiliul Superior al Magistraturii ca organism cu atribuții în garantarea independenței sistemului judiciar, trebuie să asigure un raport de proporționalitate între dreptul la informare corectă și promptă a reprezentanților societății civile și ai mass-media cu protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale participanților la proces lato-sensu, inclusiv magistrați, judecători și procurori.

Fără a nega importanța dezbaterilor asupra actului de justiție în spațiul public, consider că este în beneficiul actului de justiție ca acestea să se limiteze la problemele de drept care apar în societate sau pe rolul instanțelor de judecată.

Mijloacele de probă administrate într-o cauză civilă sau penală nu reprezintă acele informații care, potrivit Ghidului privind relația dintre sistemul

judiciar și mass-media au caracter public, astfel încât analiza acestora nu se poate realiza în spațiul public, ci doar în sala de judecată sau biroul procurorului.

De asemenea, cu titlu particular, consider că în faza de judecată în special, în aceeași idee a asigurării unei ponderi egale între dreptul la informare și dreptul la viața privată, trebuie ca participanții vulnerabili la proces să aibă asigurat dreptul de a-și exprima acordul (personal sau prin reprezentant) cu privire la publicitatea cauzei în care sunt implicați.

IX - Concluzii – priorități ale sistemului judiciar

Garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii are datoria de a lua măsurile legale pentru creșterea încrederii publice în modul în care funcționează justiția din România și la redarea prestigiului acesteia.

Consiliul Superior al Magistraturii în realizarea acestui deziderat, trebuie să acționeze conjugat cu celelalte instituții publice care au responsabilități în domeniul justiției pentru a întări integritatea în sistemul judiciar.

Soluțiile pentru a consolida integritatea sistemului judiciar presupun măsuri comune, astfel: legislativul trebuie să asigure un statut adecvat magistratului, executivul trebuie să aloce resursele umane și financiare necesare, sistemul judiciar trebuie să dezvolte mecanisme de creștere a performanțelor în exercitarea cu bună credință și eficiență a atribuțiilor jurisdicționale.

Înalta Curte de Casație și Justiție are nevoie de o lege proprie de funcționare și organizare, particularitățile mecanismelor specifice în care se asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, justificând existența unei organizări distincte.

Puterea judecătorească are menirea de a asigura pârghia de echilibru în orice stat de drept prin îmfăptuirea actului de justiție în condiții de legalitate și imparțialitate.

Justiția este un pilon fundamental al societății democratice, fondată pe supremația legii și personal voi milita ca Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii să fie incluse între instituțiile cu inițiativă legislativă, cel puțin în ceea ce privește actele normative ce vizează puterea judecătorească, ținând cont și de Recomandările Comitetului Ministerial al Consiliului Europei.

Demersul este greu, dar nu imposibil, iar pentru acest deziderat, este nevoie de modificarea Constituției, respectiv dispozițiile art. 74 care prevăd că „Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot...”

Realizez că neajunsurile sistemului judiciar sunt multiple pe fiecare palier jurisdicțional și de aceea în final, mulțumind colegilor care au parcurs conținutul acestui proiect, le adresez rugămintea de a îmi semnala, în situația în care mă vor investi cu votul lor de încredere, toate acele probleme pe care poate nu le-am abordat în acest proiect.

Judecător

Viorica Trestianu